

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Metaphysica - Cod. Ettenheim-Münster 300

[S.l.], 1744

Theses

[urn:nbn:de:bsz:31-130965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130965)

Theses
 Et Metaphysica seu prima
 philosophia.

Metaphysica gradum nomen apud phlos eam phl. e. partem
 scilicet, quae res supra sensum naturae positae, seu à maiore cons-
 cione nã conditione, ut sunt substantiae spirituales, v. p. me-
 tis abstractionem, cum ipse generatim ab ea concipiuntur, solu-
 tos contemplatione p. g. h. t. definiturque, scilicet speculativa
 quae circa eas generatim illiusque affectiones p. mentem
 abstractas, speculativam v. circa substantias spirituales, prout naturaliter
 lumine cognoscendas occupat. Dividitur igitur in illius phlos,
 una de eadem generatim et agit, unde ontologia nominatur
 altera circa spiritus versata, atque pneumatologia dicitur.

Et prima pars seu ontolo-
 gia.

Ex generatim spectatum definitur, id, quod res est aliqua
 v. substantia, sive id, quod p. se subsistit. Dividitur in spiri-
 tale et corporeum. cuilibet est sua attributa essentia, sive
 quibus res esse rei concipitur; ea in scholis gradus Metaphi-
 sici nuncupantur; gradus primus, quia alii sunt superiores

seu generaliores, alii inferiores, et se generalioribus contenti:
Metaphi. vero, quia se mente est abstracti. huius modi at-
tributa seu gradus in eodem individuo nisi spirituali aut nisi
gore rei inter se se, nec ab ipso individuo cuius est gradus,
revera distinguuntur: sicut in individuo, quod partim spiritua-
le, partim gorem est, prout homo qui partim mente partim
gore constat; tum si spirituales gradus a gorem revera distri-
guuntur.

3.
huius modi essentialia attributa in illis uel a multis qd
conuenire dici possunt, in gorem se se quam quendam gene-
ralem multis qd conuenientem exhibent, et se conuenientem
duntaxat exprimentur; qd quasi ipsa, et in mente
velut nōd quodam uel multis rebus simul inueniunt,
aut is attribuentur, quod cum qd in rebus seatis existunt,
is qd attribuentur, se se dignoscuntur. et ulla igitur,
ut barbare seolarum se se loquamur, in seatis duntaxat
uaria, seu nōd uel in se se et se se, se se et
se se duntaxat et se se. In se se a se se se
est uel, ut qui oia gorem in oibus.

Essentia rei o modi cuiusdam ab ipso se se reuera

Distingui debet & videtur. Ex v. etia definit, id quod xv
modus est, existentia & id quod xv modus est actu. via quippe
 que sit re ipsa in existenti. Nihil omnino interdum in mente
 etia ab existentia sui abstracti est, ut illam ab eo ista con
 cipiat, quod hinc sine illa conipi hanc potest huiusmodi
 abstractionem suble distinctione rationis nuncupant, que
 scilicet inter ea attributa, formalitates seu perfectiones
 rei & entis, aliam intercedere videtur, que quod re ipsa
 eam idemque sit, distinctio in cogitationibus, seu ut vocant,
 conceptibus ipsi a mente ponit, ut sit quod huiusmodi inferior
 dia et substantia dei, hanc distinctionem passim virtualis
 nuncupant, scilicet ea & rationis formalis vocant, que
 eadem ac virtualis est, et nomine etiam dicitur, ab ea
 differre nobis & improbi videtur. Sta.
 Entis seu substantia & est pars alterius, & totum quod completum
 sit, totum quod completum & complementum illud habet
 non sine etia hinc, & in ratione syopit aut perford.
 Complementum istud a thlyo latino vocat substantia
 & quod hypostasis nuncupant. Definit a substantia
 seu hypostasis ultimam substantiam complementum eam reddens

Sui juris, siue incommuni abiliam alteri hanc supposito. Suppo-
situm est substantia singularis ultimo completa sui juris.
quod firmiter participat, persona occupat. Hae substantia
~~substantia~~ ~~substantia~~ o videtur ei quaedam positiva
entitas ab ipsa ratiore reversa distincta.

Et 2da parte seu pneumatologia.
6.

Spiritus seu mens definitur res substantia cogitans. Hae-
bens pluri ceterisque generis spiritibus et hoc agnoscent
et statuerunt Deum, Juleb, Angelos et mentes huma-
nas. verum audaces quidam nostri divi pluri illis
etiam genus addere o vident, Juleb belluarum animas,
quos suo modo cogitare, adeo mentes esse vident.
Quod opinari, gaudemus paradoxo vident, o hunc prout
inferius declarabimus, ois de contentenda legerimus.
De Deo.

7.
Dei nomine intelligimus res seu substantiam spiritalem o
perfectiorum genere cumulatissimam. Illius prout differ-
tia ceteris o in assuetate prout pluri loquunt, sed in sum a
perfectiore consistit. et statim in nobis innata illis idea,
nihilominus variis tum Metaphisicis tum pluri, tum moralibus

argtis illius existetia demonstramus.

8.

Scia Dei proprie nihil est aliud, qm Deus ipse, quatenus
 res eis in se ipso adum eoru etiam hinc confidat, & adum
 eorum existetiam intuetur; illa in suis fides hinc eoru reno.
 aschetyis, qbus continet, hanc & in suis decretis novit.
 Archetypam fidei illam, in qua Deus rem omnium etiam
 cognoscit, sciam fidei intelligentia appellat Hlgi; illam
 a existetiam eum in suis decretis p sciam, ut aiunt, visio
 nis cognoscere tuent. An & futura conditionalia p sciam
 quandam, quod fit velut illorum exploratio, nec non media
 inter utra qd priore prius cognoscit, qm ea p sciam visio
 nis poverit, his est inter Hlgos, qm disimul hic rei for ee
 o arbitramur; et si huiusmodi median, ut aiunt, sciam
 o admodu necessariam esse quis pot.

9

Eqdm oes five Hlgi five phli conveniant, oes creatas
 continuo Dei auxilio indigere, ut agant, nec o ad destina
 tos sibi fines perviant. At hinc acriter inter se disputant,
 nu illud Dei auxilium ad oes liberos humani volun
 tatis atq; pdivm ee oporteat, an o sufficiat, si simul

Sanctum dicitur ad filium, id est, ut cum filio loquamur,
num ad huiusmodi humanam voluntatem, autem, requiratur
physica dei promotio, an et sufficiat illius concursus simul
sanctus. Et, qui velut media viam in se velle huiusmodi
absentes, deum quod humana voluntatem promotione
physica determinat ad autem bonos, et super naturales, in nihil
et ad autem, deliberatos, qui rationem vires et superant, praeser-
tim malos, in his ipsi concursus simultaneum dicitur ad
prohibere. Quod in his casibus quod quod certum et firmum reus
potest statui arbitremur, et huiusmodi videmus, qua ratione deus dei
potest humana voluntatem autem prioris bonos et super
naturales, promovet, ad posteriores et filios eos, qui rationem
vires et superant. concursus dicitur ad, nullatenus et promo-
vet, cum utrobique sit eadem in humana voluntate
libertas et libertas, in deo a eadem potest, et dominium,
nec opinio de incommoda illa, quibus contraria est ob-
noxia, prout, amoliat. De Angelis.

id.

Quod latine numerum, in grece angelum significat: pre-
cipuum quippe Angelorum numerus est, mandata divina persolvere,

116

Definitio a Angelis in seculis spiritibus quidam creatus suo
modo completus, id est, sui juris. In errore proin versati
sunt, qui Angelos esse substantias quasdam spirituales tenuis-
simis corporibus conjunctas arbitrati sunt. Illorum existentia rati-
onabili quodam demonstrari est potest, bene a fraderi. proprie
sunt in locis definitivae. Duntaxat proinde schola loquitur.
eadem ratione movetur potest, atque simul colliguntur qua
sunt in locis rati cogitationem.

De Mente humana.

ii.

Mens humana definitio, substantia quaedam spiritualis
et cogitans ad imaginem Dei creata et generi destinata.
Ab ipsa esse est distincta. Spiritus cogitans. eam quoque esse
immortalem aëtheris, metaphisicis, phisicis, et moralibus demonstra-
mus. binae sunt facultates intellectus, rati et volun-
tas. prior definitio facultas humanae mentis, seu est et modum
eius proprius. voluntas est humanae mentis facultas, qua
bonum generationis ab intellectu est inhibiti potest, et malum aver-
satur. propterea ab alijs phisicis et moralibus facultatibus a mente
re ipsa distinguuntur.

De Nia belluam.

12.

Opinio Cartesianorum, qua belluam esse rad. machi-
nas, quasdam ductas, seu atomata nisi forma, nul-
laque in eis prae illi organum dispositionem plerumque formae
configurationem dari aiunt contendunt, siquidem in omni sensum
et cognitionem adimunt; experientia, cum hominum sensum ipsi
evidentia contraria videtur. qui vident belluam a se esse
quodam formae et materiae, sed nihil omnino sensum et cognitionem
gaudere, o modo ~~illud~~ Mentis humanae spiritualitate
tamen se et illis immortalitate impugnat et solum in di-
scrimine adhaere videtur. Et si a movere velle videtur, sicut
si plures illi, qui volunt, malignos spiritus ubique ter-
rarum dispersos ac diffusos, quosque profusis generis et
praesentia belluam forma occupare, eorumque a se regere
ut pote quarum vices sibi aut ab omnium probabilissima,
quod paulo antea dicitur, esse videtur illorum opinio, qui hu-
ent belluam a se esse substantias, nec spirituales, sed autem
mentes licet his longe imperfectiores. Eam et sicut videri

In ipsa bellorum operibus, quibus la sagacitas, providentia, pru-
dentia, et, si ita loqui fas est, sapientia videtur, nec, ut
eas, nisi à principio quodam spirituali, et suo saltem modo
cogitante provenerit ac produm pœ merito quis censuerit.
Et forte res haec ita se habet.

O. A. M. D. G.

Disputabuntur die 13 hora
octava ante meridiana.

Anno 1744.

Sub Reverendo Praefide

[Faint, mostly illegible handwritten text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

[Faint handwritten text, possibly a name or title.]

[Faint handwritten text, possibly a date or location.]

[Faint handwritten text, possibly a date.]

[Faint handwritten text, possibly a name or title.]